

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, declarat de avocatul Ion Marian în numele inculpatului

Mamaliga Anatolii Mihail, născut la 15 iunie 1981, originar și domiciliat s. Grozești, r-nul Nisporeni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.09.2014 - 11.11.2014;

Instanța de apel: 01.12.2014 - 22.01.2015;

Instanța de recurs: 19.03.2015 – 20.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 11 noiembrie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Mamaliga Anatolii a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Mamaliga Anatolii, la 08 iulie 2014, aproximativ la ora 04.40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducea cu viteză excesivă, automobilul model „Renault Megane”, cu n/î NS AO 935, pe traseul Bărboieni - Bălăurești, încalcând pct. 45 alin. (1) și (2) al Regulamentului circulație rutiere aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, a pierdut controlul mijlocului de transport și s-a tamponat într-o bordură, apoi s-a inversat de câteva ori cu automobilul pe carosabil, în rezultatul cărui fapt pasagerul Frunze Ivan a primit leziuni corporale care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 68 din 21 iulie 2014, se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat.

3. **Procurorul** a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Mamaliga Anatolii să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, condamnarea cu suspendarea

condiționată a executării pedepsei în privința lui Mamaliga Anatolii contravine art. art. 61, 75 Cod penal și pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale, nr. 16 din 31.05.2004.

Corectarea și reeducarea inculpatului Mamaliga Anatolii, este posibilă doar prin izolare de societate, iar aplicarea măsurii condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei nu va duce la corectarea lui.

Subsidiar a menționat că, prima instanță nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei examinate raportate la personalitatea și conduita inculpatului Mamaliga Anatolii, stabilindu-i astfel o pedeapsă prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mamaliga Anatolii a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 Cod procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Mamaliga Anatolii în baza art. 264 alin.(4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod penal, aplicând pedeapsa greșit individualizată în raport cu prevederile legii penale care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei, deoarece, prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în primul rând - de către condamnați (prevenția specială), dar și de către alte persoane (prevenția generală).

Instanța de apel a reținut în calitate de circumstanțe ce atenuază vinovăția inculpatului, recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Astfel, instanța de apel, a menționat că infracțiunea incriminată inculpatului Mamaliga Anatolii, prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal, are amploare actuală deosebită, inculpatul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, care în consecință micșorează atenția șoferului la trafic, și care a dus la provocarea de către acesta a unui accident rutier, soldat cu moartea unei persoane.

În asemenea circumstanțe stabilirea unei pedepse fără privarea de libertate nu va duce la restabilirea echității sociale, precum și nu va fi atins scopul pedepsei.

Ținând cont de prevederile art. art. 4, 61 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că este rațional și oportun ca inculpatului Mamaliga Anatolii să-i fie stabilită pedeapsă 2 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, fiind o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și va corespunde întocmai faptelor săvârșite de inculpat.

5. Avocatul Marian Ion, în numele inculpatului, fără a invoca vreun temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivare a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel urma să țină cont de faptul că, succesorul părții vătămate, Făureanu Ana nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, inculpatul are la întreținere doi copii minori și părinții săi, iar soția acestuia este însărcinată.

Subsidiar a menționat că, instanța de apel eronat a reținut că aplicarea pedepsei urmărește prevenirea săvârșii unei noi infracțiuni, deoarece Mamaliga Anatoliei, anterior nu a săvârșit careva infracțiuni.

6. Pe marginea recursului, a prezentat referință procurorul, care a solicitat inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanța de apel a stabilit o pedeapsă corectă și echitabilă, ținând cont și de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate în limitele temeiurilor invocate de recurent.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Motivul recurentului precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Iar faptul că inculpatul anterior nu a săvârșit careva infracțiuni și nu există premisa că va săvârși careva infracțiuni pe viitor, nu poate sta la baza suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece, după cum s-a menționat, pedeapsa penală are drept scop stabilirea echității sociale.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Mamaliga Anatoliei pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

La stabilirea pedepsei închisorii instanța de apel just a ținut cont, de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiune gravă, de persoana celui vinovat, că a acceptat

judicarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele săvârșite și nu are antecedente penale.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu închisoarea inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Așadar, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa 2 ani 8 luni închisoare, stabilită de instanța de apel, este în corespundere cu argumentele menționate de recurent, și anume că inculpatul are la întreținere doi copii minori, părinții și soția, deoarece pedeapsa a fost redusă pînă la limita minimă a sancțiuni prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-417 Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Marian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, în cauza penală privind-l pe *Mamaliga Anatolii Mihail*, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev